



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 30/2012-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. januára 2012 prerokoval vyhlásenie JUDr. J. S., predsedu obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, o odmietnutí sudcov Ústavného súdu Slovenskej republiky Sergeja Kohuta a Juraja Horvátha pre ich predpojatosť v rozhodovaní vo veci vedenej pod sp. zn. II. ÚS 400/2011 a takto

### **r o z h o d o l :**

Návrh JUDr. J. S. o d m i e t a ako podaný zjavne neoprávnenou osobou.

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 14. novembra 2011 doručené vyhlásenie JUDr. J. S., predsedu obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „navrhovateľ“), o odmietnutí sudcov ústavného súdu Sergeja Kohuta (ako predsedu senátu) a Juraja Horvátha (ako člena senátu) pre ich predpojatosť v rozhodovaní vo veci vedenej pod sp. zn. II. ÚS 400/2011.

Vec bola v súlade s rozvrhom práce ústavného súdu na obdobie od 1. marca 2011 až do 28. februára 2012 (ďalej len „rozvrh práce“) pridelená na prerokovanie a rozhodnutie tretiemu senátu ústavného súdu, pričom sudcom spravodajcom je predseda tohto senátu.

Námietku predpojatosti proti sudcovi ústavného súdu Sergejovi Kohutovi navrhovateľ odôvodnil tým, že *„Jeho predpojatosť je daná tým, že v roku 2003 ako neúspešný kandidát na predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napadol voľbu mojej osoby na funkciu predsedu najvyššieho súdu sťažnosťou na Ústavnom súde Slovenskej republiky, o ktorej aj ústavný súd rozhodoval. Sudca Sergej Kohut vyjadril svoju predpojatosť vo viacerých veciach, v ktorých som bol účastníkom konania, kde mal tento sudca byť pôvodne členom senátu.“*

Námietku predpojatosti proti sudcovi ústavného súdu Jurajovi Horváthovi navrhovateľ odôvodnil takto: *„Zotrvávanie tohto sudcu na Ústavnom súde Slovenskej republiky považujem za protiústavný stav. Nadalej tvrdím, že žiadny sudca nemôže obliecť sudcovský talár, ak bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin – a to bez ohľadu na to, že ev. bolo jeho odsúdenie zahladené. Podmienkou pre výkon funkcie sudcu, a tým viac pre výkon funkcie sudcu ústavného súdu, musí byť nulová tolerancia. Ak to ústavný sudca nechápe, resp. nerešpektuje – zrejme pre výhody plynúce z postavenia sudcu ústavného súdu, dokumentuje tým výraznú absenciu profesnej etiky. Odmietam, aby taký sudca konal a rozhodoval vo veci, v ktorej som účastníkom konania, ktorý nerešpektoval ani výzvu pléna ústavného súdu, aby zvažil svoje zotrvanie vo funkcii a aby odstúpil, lebo zotrúvaním vo funkcii škodí Ústavnému súdu Slovenskej republiky.“*

## II.

Podľa § 27 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sudca je vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer

k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nepredpojatosti.

Podľa § 28 ods. 1 zákona o ústavnom súde účastník konania môže vyhlásiť, že niektorého zo sudcov odmieta pre jeho predpojatosť. Ak dôvody, ktoré vedú k vyhláseniu o odmietnutí sudcu pre jeho predpojatosť, vznikli do začiatku ústneho pojednávania, môže ju účastník konania vyhlásiť najneskôr na začiatku ústneho pojednávania. Ak dôvody, ktoré vedú k vyhláseniu o odmietnutí sudcu pre jeho predpojatosť, vznikli v priebehu prvého ústneho pojednávania, môže ju účastník konania vyhlásiť bez zbytočného odkladu. Na neskoršie vyhlásenie o odmietnutí sudcu pre predpojatosť sa neprihliada a ústavný súd už o ňom nerozhoduje.

Podľa § 28 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak ide o rozhodovanie v senáte ústavného súdu, o vylúčení sudcu pre predpojatosť rozhodne iný senát; odmietnutý člen senátu nehlasuje. Pri rovnosti hlasov rozhoduje hlas predsedajúceho.

Podľa čl. IV bodu 1 rozvrhu práce o vylúčení sudcu pri rozhodovaní v senáte podľa § 28 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhoduje tretí senát, ak ide o sudcov druhého senátu.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že existenciu nestrannosti sudcu treba posudzovať podľa subjektívneho hľadiska, to znamená na základe osobného presvedčenia a správania konkrétneho sudcu v danej veci, a tiež podľa objektívneho hľadiska, teda zisťovaním, či sudca poskytoval dostatočné záruky, aby bola z tohto hľadiska vylúčená akákoľvek oprávnená pochybnosť (III. ÚS 16/00).

Obsahom práva na nestranný súd je, aby rozhodnutie v konkrétnej veci bolo výsledkom konania nestranného súdu, čo znamená, že súd musí každú vec prerokovať a rozhodnúť tak, aby voči účastníkovi postupoval nezaujato a neutrálne, žiadnemu z nich nenadŕžal a objektívne posúdil všetky skutočnosti závažné pre rozhodnutia vo veci. Nestranný súd poskytuje všetkým účastníkom konania rovnaké príležitosti na uplatnenie

všetkých práv, ktoré im zaručuje právny poriadok, pokiaľ súd má právomoc o takomto práve rozhodnúť (napr. II. ÚS 71/97, III. ÚS 158/08).

Po preskúmaní vyhlásenia navrhovateľa senát ústavného súdu nezistil také skutočnosti, ktoré by podľa § 27 ods. 1 zákona o ústavnom súde viedli k vylúčeniu uvedených sudcov z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vo veci.

Konanie vedené ústavným súdom sp. zn. II. ÚS 400/2011 sa týka sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky JUDr. M. T., B., správkyne konkurznej podstaty úpadcu – spoločnosti D. v konkurze, B., ktorou namieta porušenie svojich základných práv a slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10 ObdoV/1/2009 z 28. februára 2011.

Zo všeobecných ustanovení upravujúcich konanie pred ústavným súdom vyplýva, že účastníkmi konania sú navrhovateľ a prípadne ten, proti komu návrh smeruje, ako aj osoby, o ktorých to ustanovuje tento zákon (§ 21 ods. 1 zákona o ústavnom súde); ak je účastníkom konania súd, zastupuje senát jeho predseda (§ 21 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

Konanie o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb podrobne upravujú ustanovenia § 49 až § 56 zákona ústavnom súde.

Podľa § 51 zákona o ústavnom súde účastníci konania sú sťažovateľ a ten, proti komu sťažnosť smeruje.

Keďže navrhovateľ nie je účastníkom konania a ani osobou oprávnenou podať takéto vyhlásenie, senát ústavného súdu jeho návrh podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako podaný zjavne neoprávnenou osobou.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. januára 2012